

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΤΙΠΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

Ψαλλομένη τὴν 11 Ἀπριλίου

Συντεθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Α. Βουτέρη ἱερέως καὶ προ-
σκυνητοῦ, ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Ἀπριλίον 10

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Μαξίμου, Πομπήου, καὶ ἐτέρων 36, καὶ Ζήνωνος Ἀλεξάνδρου Θεοδώρου, Προφήτιδος Ὀλδᾶς, Ἰακώβου μάρτυρος, Δήμου Νεομάρτυρος, καὶ Γρηγορίου τοῦ νέου Ἱερομάρτυρος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, μαρτυρήσαντος δι' ἀγχόνης τὸ ἔτος 1821.

Ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων ἡχος πλ. α'.

Τῶν Ἀγίων μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀόρατον ἐχθρόν· τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ νῦν πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἡχος δ'.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν ἡ ἀξιέπαινος μνήμη, ἣν πιστοὶ τελέσωμεν καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες. Σὺ τῶν μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ λαοί, τὸν θεῖον ποιμένα, καὶ ὑπέρμαχον τῶν πιστῶν, τὸν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐν ξύλῳ ἡττηθέντα θεῖον Γρηγόριον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι ἀλληλούϊα.

Γ. Α. Βουτέρης Ἱερεὺς

πα, τῆς ἀθείας τὴν φλόγα κατέσβεσας καὶ πυρωθέντι βληθεὶς χαλκουργήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Παραμύθιον τῶν θλιβομένων, ἐλαστήριον ἀμαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης μητροπάρθενε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεννήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνη γέγονας. Ὅθεν κράζομεν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δ'. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, παρανομούντων ἔνστασις Μάρτυς ἀθλοφόρε, ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως ὥφθης τοῦ πυρὸς δυνατώτερος.

Νυσταγμῷ τῆς ἀθείας τοὺς κρατουμένους, ἐπαγρυπνῶν Πανεύφημε, ταῖς διδασκαλίαις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, πρὸς γνῶσιν ἐξήγειρας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ἐνεπλήσθης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἐκ θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπιστηθίου· ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας τὰ θεῖα διδάγματα πᾶσι τοῖς πιστοῖς, Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης, Παρθενομῆτορ ἄφθορος, τὸν Δημιουργὸν γάρ, πάντων ἀπεκύησας, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, σῶμα ἐκουσίως φορέσαντα.

Ὠδὴ Ε'. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνῆλθες ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος Μακάριε, καὶ γνώσεως ὑπείσῃλθες, τὸν ἀκρότατον γνώφον καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ρημάτων σου πλοκαῖς ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος, ἐξώγησας,
Ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώπους καὶ χάριτι διέσωσας.

Δόξα πατρὶ

Τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ παρουσίας μυστήριον, κηρύττων Ἱερο-
μάρτυς κατεσμίχυνας ὕψος εἰδώλων ἀθεώτατον

Καὶ νῦν

Ὑπάρχων ἐν μορφῇ τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεός ἐσκήνωσεν ἐν
γαστρὶ σου, τὴν μορφὴν μου φορέσας ὁ Κύριος Πανάμωμε.

Ὡδῆ στ'. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρώσας ἐγκρατεῖα τὰ μέλη μακάριε, τοὺς ἐν ἀσκήσει
ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἔστεψας, τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης δια-
νοίας Ἀντίπα στερεότητι.

Ἰστασο, πρὸ βημάτων κηρύττων τὴν σάρκωσιν, τοῦ διὰ
σὲ κενωθέντος, καὶ Πιλάτου βήματι, παραστάντος Ἀθλοφόρε,
καὶ Σταυρῷ τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ νεκρωθέντος θεσπέσιε, ποθῶν
Ἀντίπα εἰσέδυσ, τῷ πεπυρωμένῳ βοῦ χαλκείῳ καὶ θυσίᾳ, νε-
κρωθεὶς τῷ Κυρίῳ προσενήνεξαι.

Ἁγίος ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ὁ ἐν Ἁγίοις,
Παρθένε, ἐπαναπαυόμενος καὶ δοξάζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀλη-
θεῖ τοῦτον, Κόρη δοξάζοντας.

Αἴτησις. Σὺ γὰρ ὁ βασιλεὺς. Τὸ κοντάκιον ἡχος πλ. δ'
Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην καὶ κλεινὸν μεγαλομάρτυρα, τὸν πολιοῦχον
τῆς Περγάμου τὸν πανάριστον, καὶ κοινοῦ ἐχθροῦ ἀντίπαλον
τὸν Ἀντίπαν, κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν ἐν ᾠσμασιν, ὡς τοὺς

πάσχοντας ὀδόντας θεραπεύοντα, πόθῳ κράζοντες· χαίροις
πάτερ· τρισόββιε.

Ἔτερον ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Θείαν χάριν εἴληφας, παρὰ Χριστοῦ ἱεράρχα, θεραπεύειν
ἅπασαν, τὴν τῶν ὀδόντων ὀδύνην· ὅθεν μοι, τῷ σὺ οἰκέτῃ
ταύτης μετάδος πάσχοντι, καὶ κεκηνηκότι ταῖς ἀλγυδίαις, ἵνα
κράζω σεσωσμένος, χαίροις Ἀντίπα, πιστῶν ἀγαλλίαμα.

Ὁ οἶκος.

Τὸ Πανάγιον πνεῦμα, τὸ διαιροῦν ἐκάστῳ καθὼς βούλε-
ται, τὰ ἐκ τοῦ χαρίσματα, ὥστερ Ἀρτεμῖν τὴν χάριν τῆς ἰά-
σεως τῆς κήλης, τῶν διδύμων ἐχαρίσατο, καὶ Χαράλαμπε τῆς
ἀσθενείας τοῦ λοιμοῦ, Μοδέστῳ δὲ τὴν τῶν ζώων φυλακὴν
ἐπρυτάνευσε, καὶ Τρύφωνι, τὴν τῶν κήπων, καὶ Στυλιανῷ τὴν
τῶν παιδῶν. Οὕτω καὶ σοὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἀφορήτου τῶν
ὀδόντων ὀδύνης ἐχαρίσατο, Ἀντίπα θεομαρτύρητε· ὅθεν οἱ
πάσχοντες, τὸ σὸν μόνον ἐπικαλούμενοι ὄνομα, σωτήρα καὶ
ἰατροδὸν τῆς ὀδονταλγίας εὐρίσκουσιν ὀξύν τε καὶ ἄμισθον, καὶ
διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, περιβόητος ἐγί-
νου τοῖς θαύμασι, καὶ τῆς τῶν πιστῶν, γλώσσης ἡδὺ ὑπάρχεις
ἐντρύφημα, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς γεραίρόντων τὴν μνήμην σου,
καὶ πόθῳ ἀνακραζόντων σοι, χαίροις Ἀντίπα πιστῶν ἀγαλ-
λίαμα.

Τῇ ΙΑ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἀντίπα Ἐπ. Περγάμου. Στιχ. Ταύρω παλαίαις καλλιμάρτυς

Ἀντίπα, ὅς σὲ φλογίζειν οὐ κερατίζειν ἔχει, χάλκιον ἑνδεκάτη βληθεὶς φλέγη Ἀντίπα, εἰς βοῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ὀσίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

*Ταῖς τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἀντίπα, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.*

Ῥδὴ ζ'. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέους τρεῖς παῖδας, ἐξεικονίζων, μάρτυς ἔνδοξε, μέσον ὡς καμίνου ἔστις τοῦ δολερῶς πυρῶθέντος χαλκουργήματος. Εὐλογημένος εἰ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῇ θείᾳ δρόσῳ περικυκλούμενος, πάντοθεν ὅλως οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὦν τοῦ πυρός, οὐδὲ δαίμοσιν ἐπέδυσας. Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἰσχύϊ θείᾳ τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον Πάτερ, ἐνισχύσας ἄκμων ὥσπερ στερεός, πρὸς τὸ στάδιον ἐχώρησας. Εὐλογημένος εἰ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος. (Δόξα)

Πεποικιλμένος Ἱεραρχίας θείᾳ χάριτι, αὐτὶς πορφυρίδι αἵματός σου Σοφέ, στολισάμενος ἀνέδραμες πρὸς τὰ βασίλεια, περιφανῶς τὰ ἄνω γηθόμενος. (Καὶ νῦν)

Αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν τῶν σῶν ἐνσεσάρκωται, Λόγος ὁ Πατὴρ συνάναρχος τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἐπανορθούμενος. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ Πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾶς, οὐκ ἐν αἰνίγμασι, καλῶν

τὸ ἔσχατον, πρὸς δὲ γε πρόσωπον παρελθόντων τῶν ἐμφάσεων, ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοῦ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ θεῖον πρόβατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ ποίμνιον πάνσοφε, ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι, ὁλοκαυτοῦσι τῷ πυρὶ Ἀντίπα, κράζοντα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν πέτρᾳ τῶν θείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρδίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολάσεων πνεύμασι, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσεσιν, οὐκ ἐσαλεύθης, μελωδῶν Ἀντίπα πάνσοφε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. (Δόξα)

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς τετύχηκας Ἀντίπα πάνσοφε. διπλοῦν δὲ στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος, καὶ νικηφόρος ἀθλητῆς, οἷς καὶ κοσμούμενος ἀνακράξεις. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

(Καὶ νῦν)

Ὡς Μήτηρ τοῦ πάντων ποιητοῦ, ὡς θεῖον τέμενος τοῦ Παντοκράτορος ὡς γῆ ἀνήροτος ἄσταχυν, ἀγεώργητον βλαστήσασα, Παρθένε σῶζε, τοὺς πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱεραρχικῶς Ἱεράρχα τὸν ἱερὸν ἀνύσας δρόμον, τὴν ἱερωτάτην ζωὴν σου ἱερωτάτως σὺ καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ σου, Μάρτυς Ἀντίπα Ἱερώτατε.

Ὡς τῶν ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, περικαλλὴς γεγεννημένος, δόξη μαρτυρίου παμμάκαρ καθωραίσθης καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὸν ὥραϊον Κύριον, θέσει θεούμενος θεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ θείᾳ πανηγύρει τοῦ ἱερωτάτου ποιμένου, καὶ συγκαλεῖτε πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς· ἢ καὶ ἡμεῖς συγκαίροντες, τοῦτον ἐν ὕμνοις καταστήσωμεν.

Ἡ τῶν ἱερῶν σου Λειψάνων, ἱερωτάτῃ Μάκαρ θήκη, μύρου ἰαμάτων πηγάζει, δυσώδη πάθη ἀποδιώκουσα, καὶ τοὺς τὴν σὴν γεραίροντας, μνήμην σαφῶς εὐωδιάζουσα. (Καὶ νῦν)

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων, καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία τοῦ Πάσχα. ᾠδὴ α΄. ἤχος α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπινίκιον ἄδοντας.

ᾠδὴ γ΄.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ᾠδὴ δ΄.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω, μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω φαισφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ ε΄.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέως, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον

προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζῶν ἀνατείλαντα.

ᾠδὴ στ΄.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰώνιους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωννᾶς ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄. Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ Ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτὴ καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχρητομένῃ, ἀγνὴ παρθένε χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνὴ τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Μεγάλως σὲ ἐδόξασεν, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Κύριος, Ἀντίπα ἱερομάρτυς, κρήνην τὸ σῶμά σου δεῖξας μύρου εὐώδους ἔνδοξε,

ὅπερ βλύζον ἀένναον, πάθη ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν ἀδιστάκτω καρδία σοὶ προστρεχόντων ἴαται.

Μαρία ὁ χρυσόπλοκος τῆς θεότητος θάλαμος, εὐγένεια βροτῶν γένους, ἡ κοσμήσασα κόσμου τὴν ἀκοσμίαν κόσμησον, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄκοσμον, τῆς ἐκ πόθου καὶ πίστεως, κοσμοῦσθης σε ἐν εὐκόσμοις ὑμνολογίαις παρθένε.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Θωμᾶ ἡχος γ'. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μὴ μοὶ Θωμᾶ ἀπιστήσης τραυματισθέντι διὰ σέ, σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ κοινὴ κτίσις χορεύει· σήμερον αἰρούνται κλεῖθρα θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος. Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

Εἰς τοὺς Αἰνους ἱστῶμεν στιχ. δ' εἰς ἡχον α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τοῦ Ἱεράρχου Ἀντίπα, δεῦτε συνέλθωμεν, ἐν τῷ Ναῷ τῷ θείῳ, καὶ αὐτοῦ τὴν Εἰκόνα, τὴν πάνσεπτον σὺν φόβῳ καὶ χαρμονῇ, προσκυνήσωμεν ἅπαντες, καθικετεύοντες τοῦτον πάσης ὁργῆς, καὶ ἀνάγκης ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Θυσίαν πρότερον μάκαρ, τῷ Παντοκράτορι, τὴν μυστικὴν προσάγων, ὥσπερ θύτης Κυρίου, ὕστερον θυσίαν, καὶ λογικόν, δλοκαύτωμα Ἁγιε,σαντὸν προσήγαγες τούτῳ διὰ πυρὸς Μάρτυς ἐννομώματος.

Πλουσίαν χάριν τρισμάκαρ, Ἀντίπα εἴληφας, παρὰ Χριστοῦ τὰς νόσους, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἰᾶσθαι καὶ ἐξόχως τὰ ἀλγεῖνά, τῶν ὀδόντων παθήματα· διὸ θεράπευσον Ἁγιε καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατ' ἄμφω δεινῶς πάσχοντας.

Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης, ὡς Ἰσαπόστολος, τοῖς Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, Ἱεράρχαις τοῖς πᾶσιν, Ἀντίπα θεοφόρε,

ὡς εὐκλεῆς, Ἱεράρχης καὶ ἔνθεος, καὶ τὸν Χριστὸν ἱκετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων σε.

Δόξα ἡχος πλ' α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, χορεύσωμεν τῷ Πνεύματι, καὶ κροτήσωμεν εὐφραινόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ. Ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν καὶ τὸ τῶν θαυμάτων δεξάμενον τὴν χάριν, καὶ ταῦτα τοῖς χρήσουσιν, ἐκχέοντα ποταμὴδόν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήτωσαν, οἱ πένητες τὸν βοηθόν, οἱ δαιμονιῶντες τὸν ῥύστην, οἱ ἐν συμφοραῖς τὸν σωτήρα, οἱ νοσοῦντες τὸν ἱατρὸν, οἱ ὀδονταλγοῦντες τὴν θεραπείαν, οἱ πλημμελοῦντες τὸν θερμὸν πρέσβυν, οἱ ὁδοιπόροι τὸν συνοδίτην, οἱ πάντες τὸν πάντα πᾶσι γινόμενον, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἵπομεν. Ἀντίπα Ἰσαπόστολε, μεσίτευσον ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην, καὶ ῥῦσαι κολάσεως ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν τοῦ Θωμᾶ ἡχος ὁ αὐτός.

Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ραπιδόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλου ψηλαφούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος. Πῶς ἐσαρκώθης, πῶς ἐσταυρώθης, ὁ ἀναμάρτητος; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾷν σοι. Ὁ Κύριος μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη τὰ ἀντίφωνα καὶ τὰ ἀπολυτίκια τοῦ Ἁγίου ἡχος α'.

Μυροβλήτην τὸν θεῖον καὶ Μαρτύρων τὸν σύναθλον, τὸν πανευκλεῆ Ἱεράρχην καὶ Περγάμου τὸν πρόεδρον, τιμήσωμεν Ἀντίπαν οἱ πιστοί, ὡς τάχιστον καὶ μέγαν ἱατρὸν, τῆς δεινῆς τῶν ὀδόντων νόσου καὶ πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ ψυχῆς βοήσωμεν.

Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον ἥχος δ'

Ἀντίπας ὁ μάρτυς σου διηνεκῶς παρὰ σοι καὶ μεθέξει ταῖς σαῖς ἀπαύστως τρυφῶν, πρεσβεύει φιλόανθρωπε πάσης ρυσθῆναι νόσου, καὶ ὀργῆς καὶ ἀνάγκης πάντας τοὺς προσκυνοῦντας τὸ ὑποπόδιον σου, καὶ πόθῳ ἐκτελοῦντας αὐτοῦ νῦν τὸ μνημόσυνον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως ἥχος βαρύς.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν σου καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰόδιον, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου· Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου ἥχος πλ' δ' τῇ ὑπερμάχῳ

Τὸν ἱεράρχην καὶ κλεινὸν μεγαλομάρτυρα, τὸν Πολιοῦχον τῆς Περγάμου τὸν πανάριστον, καὶ ἐχθροῦ κοινοῦ ἀντίπαλον τὸν Ἀντίπαν, κατὰ χάριος εὐφημήσωμεν ἐν ἡσυχασίν, ὡς τοὺς πάσχοντας ὁδόντας θεραπεύοντα, πόθῳ κράζοντες, χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα ἢ τοῦ Θωμᾶ. Τὸ Τρισάγιον καὶ ὁ Ἀποστόλος ἥχος α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἡχμαλώ-

τευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόγματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς· Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφῆτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Παιμένους καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν Ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρις οὗ καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας, τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Ἔλεεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον βλεῖν εἰρήνῃ ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βλεῖν εἰρήνῃ, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς· καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, πῶς διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Μεγαλυνάριον

Ἔχει τὸ σὸν πνεῦμα ὁ οὐρανός, σῶμα δὲ τὸ θεῖον, ἐν Περγάμῳ τῇ θαυμαστῇ, πόλει καλουμένῃ, βλύζον ἄφθονα μύρα, καὶ θαύματα πηγάζον, Ἀντίπα μέγιστε.

Ὁ Περγάμου πρόεδρος καὶ φρουρός, καὶ τῆς εὐσεβείας, Θεορρήμων ὑφηγητής, ὁ τῶν Ἀποστόλων ὁμόχρονος καὶ σύμπνους, τιμᾶσθω μοι Ἀντίπας ὁ Ἱερόκλητος.

Τὸν ἐν Χαλκουργήματι Ἀθλητὴν, πυρώδει βληθέντα, δι' ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὀδοντοσώστην Ἀντίπαν τὸν Περγάμου, ποιμένα ποθῶ πάντες, νῦν ἀνευφημήσωμεν.

Ἐχόντες εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, Ἀντίπα τρισμάκαρ, ὡς προπύργιον ὀχυρὸν, προσφεύγομεν ταύτῃ, ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις, καὶ πόνῳ τῶν ὀδόντων ἀπολυτρούμεθα.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΤΙΠΑ

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Δομετιανοῦ ἐν ἔτει (83) σύγχρονος γενόμενος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὅτε δηλαδὴ καὶ ὁ θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἦτο εἰς τὴν Πάμμον ἐξόριστος, καθὼς περὶ αὐτοῦ γράφει καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν του, ὀνομάζων αὐτὸν Μάρτυρα πιστόν. Οὗτος γὰρ φησὶν ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ λέγοντος πρὸς τὸν Ἄγγελον τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίας. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου πιστός, ὃς ἀπεκτιάνθη παρ' ἡμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς (Ἀποκλ. β' 13). Οὗτος λοιπὸν ἐχειροτονήθη ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἐπίσκοπος Περγάμου. Ὡν δὲ εἰς ἡλικίαν πολλὰ γεροντικὴν, ἐπιάσθη ἀπὸ τοῦ ἐν Περγάμῳ εἰδωλολάτρας, διότι ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς οἱ δαίμονες τοὺς ὁποίους ἐλάτρευον καὶ εἶπον, ὅτι δὲν δύνανται νὰ κατοικῶσιν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, οὔτε νὰ δέχωνται τὰς θυσίας των, ἐπειδὴ καὶ τοὺς διώκει ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ἀντίπας. Ἐφέρθη λοιπὸν εἰς τὸν ἡγεμόνα ὁ Ἅγιος· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐπούδαζε νὰ πείσῃ αὐτὸν ὅτι τὰ παλαιότερα αὐτὰ εἶναι καὶ τιμιώτερα, ἢ δὲ τῶν Χριστιανῶν πίστις, ἐπειδὴ ἤρχισεν εἰς τοὺς ὑστέρους χρόνους, ἐδέχθη ἀπὸ ὀλίγους ἀνθρώπους διὰ τοῦτο εἶναι καὶ ἀτιμωτέρα. Εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἀνταπεκρίθη ὁ Ἅγιος προσφυστάτα, φέρον εἰς ἀπόδειξιν, τὴν ἱστορίαν τοῦ Κάιν· διότι καθὼς ὁ ἀδελφοκτόνος Κάιν μισεῖται, καὶ ἀποστρέφεται ἀπὸ ὅλους, τοὺς μετὰ ταῦτα ἀνθρώπους, ἂν καὶ αὐτὸς εἶναι παλαιότερος εἰς τοὺς χρόνους, οὕτω καὶ ἡ τῶν Ἑλλήνων ἀσέβεια εἶναι μισητή, εἰς τοὺς μεταγενεστέρους Χριστιανούς, ἂν καὶ εἶναι κατὰ τοὺς χρόνους παλαιότερα.

Τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν καὶ οἱ Ἕλληνες εἰδωλολάτραι ἀνάψαντες ἀπὸ τὸν θυμὸν, ἔβαλον τὸν Ἅγιον εἰς χάλκινον βοῦν, ὁ ὁποῖος ἦτο πεφυρακτωμένος· ἐκεῖ δὲ εὐρισκόμενος ὁ Ἅγιος, πολλὰ παρεκάλει τὸν Θεόν, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐδοξολόγησε δύναμιν, εὐχαριστήσας, διότι ἡξιώθη νὰ πάθῃ διὰ τὴν ἀγάπην του. Ἐπρόσθεσε δὲ ἀκόμη καὶ ταύτην τὴν παράκλησιν πρὸς τὸν Θεόν, ὅτι ὅστις ἐνθυμεῖται τὸ ὄνομά του, αὐτὸς νὰ φυλάττεται ἀνώτερος, καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας ἀσθενείας, καὶ τὰ πάθη, μάλιστα δὲ καὶ ἀπὸ τὸν ἀνυπόφορον πόνον τῶν ὀδόντων.

Εὐχήθη δὲ νὰ λάβωσι συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν των, καὶ νὰ εὖρωσι ἐξίλασμον παρὰ Θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅσοι ἐορτάζουσι καὶ τιμῶσι τὴν μνήμην του. Ἐπιτυχὼν λοιπὸν ὁ Ἅγιος τῆς αἰτήσεώς του παρὰ Θεοῦ ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, λαβὼν τὸν ἀμάραντον τῆς δόξης στέφανον, ὡς Ἱεράρχης ὡς Μάρτυς καὶ ὡς Ἰσαπόστολος.

Τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ Λεῖψανον ἐνταφιάσθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Περγάμου, ὅπου ἀναβλύζει μύρα, καὶ θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἀενάως, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ Ἅγιόν του ὄνομα. Τελεῖται δὲ αὐτοῦ ἡ σύναξις εἰς τὸν σεπτὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον εἰς τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην Ἐκκλησίαν. Λέγεται δὲ λόγος, ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀντίπας ἐλυθοβολήθη ὅπως ὁ Πρωτομάρτυς στέφανος μὲ (δαπανάκια) κοινῶς λεγόμενα, καὶ πολλοὶ ὅπου ὑποφέρουν ἀπὸ τὸν πόνον τῶν ὀδόντων, ἀποφεύγουν τὸ νὰ τὰ τρώγουν.

Ἄς ζητήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν χάριν τῆς σωματικῆς μας θεραπείας, νὰ μᾶς προστατεύῃ καὶ μᾶς θεραπεύῃ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου τοῦ Κυρίου Μητρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰσαποστόλου καὶ Ἱαματικοῦ Ἀντίπα καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀμὴν.

Ἐρρανίσθημεν ἐκ τοῦ Μ. Συναξαριστοῦ Σμάραγδος τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ΓΑΒ σελ. 121. Περὶ ψυχῆς.

Ψυχῇ τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ ἐκεῖ αἰώνια. Χρυσόστομος,

ψυχή οὐσία ἐστὶν αἶψος καὶ ἀθάνατος, δύναμις αἵματος καὶ πνοῆς εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Πνεῦμα αἶψον οὐσία γεννητὴ, οὐσία ζῶσα νοερά. Τεσσάρων στοιχείων, καὶ σῶματος φυσική, ὁργανικὸν δυνάμειος ζωῆς. Εὐγενὲς καὶ τίμιον πρᾶγμα καὶ βασιλίσσα τῶν κτημάτων εἶνε ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου (Μ. Βασίλειος) φησὶ καλὸν ἡγεῖσθαι χορὴ τῆς ψυχῆς ἀγαθὸν. Αἰροῦ πάντα τὰ θνητά, ἐν ἀθάνατον κτήσασθαι τὴν ψυχὴν (Ἰερὸς Κλήμης). Αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων φέρονται ἀθάνατοι εἰς τὸν κόλπον τοῦ Θεοῦ. Χαρακτὴρ θείας χειρός, οὐσία νοητή, ἐξ αὐτῆς κινητή. Ἀριστοτέλης τὸ εὐγενέστατον καὶ πολυτίμητον πρᾶγμα εἶναι ἡ ψυχή ἐκάστου ἀνθρώπου. Τί γὰρ ὠφελήσῃ ἄνθρωπος ἐὰν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν.

Μεγαλυνάρια τῆς Ἀναστάσεως

Κύριε ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ ἡμᾶς πεσόντας, ἀνομήμασι χαλεποῖς, ἀνάστησον πάντας, δεδμεθα οἰκτιρῶν, ὅπως αἰεὶ ὑμνοῦμεν, τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τάφῳ κατετέθης ὡς ὁ ὑπνῶν, σκυλεύσας τὸν Ἄδην, καὶ ἀνέστης ὡς Βασιλεὺς, Θεὸς τε καὶ Δεσπότης, συναναστήσας πάντας, νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, δόξα τῷ κράτει σου.

Τῆς ζωοδόχου πηγῆς. Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Δεῦτε πάντες οἱ ἐν νόσοις δεινῶς ὀχλούμενοι, πίστει τῆς Παρθένου τῇ θείᾳ κοήνῃ προστρέξομεν, παρέχει γὰρ πᾶσι θαυμάσιον, ναμάτων ζωηρόντων δωρεῶν, καὶ πλουσίως διανέμει τοῖς πιστοῖς αἰεὶ τὰ ἰάματα. Δόξα τῇ ζωοδόχῳ σου Πηγῇ, δόξα σοι ὦ Παρθένε, δόξα σοι τῇ ἐλπίδι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

οντάκιον Ἦχος πλ' δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκένωτου σου πηγῆς θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μο

πηγάζουσα τὰνάματα, ἀεννάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον τὸν γὰρ λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίζεῖν με σῇ χάριτι. ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Μεγαλυνάριον

Ὑδωρ τὸ ζωήροτον τῆς Πηγῆς, μάννα τὸ πρόχρον, τὸν ἀθάνατον δροσισμὸν, τὸ νέκταρ τὸ θεῖον, τὴν ξένην ἀμβροσίαν, τὸ μέλι τὸ ἐκ πέτρας πίστει τιμήσωμεν.

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. Ἀπολυτίκιον Ἦχος βαρὺς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστη ἡ πάντων Ἀνάστασις. Πνεῦμα εὐθὺς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον Ἦχος πλ' δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι, Κύριος ὑπάρχει καὶ Θεός μου.

Μεγαλυνάριον

Ἐπέστης Ἰησοῦ ἡ ζωὴ ἡμῶν, θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Ἀγίοις σου Μαθηταῖς, καὶ τῷ Θωμᾷ ἐβόας, δεῦρο ψηλάφησόν με, καὶ κήρυξον τῷ κόσμῳ τὴν ἐκ τάφου μου ἔγερσιν.

Παναγίας Χρυσافرτίσεως. Δευτέρα μετὰ τοῦ Θωμᾶ.
Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τῷ θείῳ προστρέχοντες Ἱερῷ Ναῷ σου Παντάνασσα, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἐκ σοῦ θαυμασιῶν ἀντλοῦντες

ἐν πίστει βοῶμεν σοι: Χαῖρε Ναὲ θαυμαστὲ τοῦ ὑψίστου ἀγνῇ
διὰ σοῦ γὰρ πάντες σώζονται.

Κοντάκιον ἥχος πλ' δ' Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐν τῷ Ναῷ οἱ πιστοί, θερμῶς προστρέχοντες, καὶ ἐκλα-
βόντες δωρεὰν θεῖα χαρίσματα ἐπιφάνηθι καὶ νῦν σώσον πα-
νάμωμε, κράζοντες: Χαῖρε σκέπη πανθαύμαστε.

Μεγαλυνάριον.

Δόξα σοι Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, δόξα σοι Κυρία καὶ
Προστάτις κόσμου παντός, δόξα σοι, ἐλπίς μου, ἰσχύς μου,
ὑμνήσις μου, δώρησαι ἐμοῦ τοῦ δούλου, τῇ ἄνω δόξῃ σου.

Μεγαλυνάριον τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων

Τὴν Μαρίαν πάντες Μαγδαληνὴν, καὶ τῶν Μυροφόρων
τὸν λοιπὸν θεῖον νῦν χρόν, καὶ τοὺς κηδευτὰς τε τοῦ
σώματος Κυρίου, τὸν Ἰωσήφ τιμῶμεν καὶ τὸν Νικόδημον.

Ἀντίδωρον

Ἐπειδὴ τὸ πάλοι οἱ Χριστιανοὶ ἐκοινωνοῦν εἰς πᾶσαν
λειτουργίαν, ἐλάμβανον καὶ ἀντίδωρον, τὸ ὁποῖον καὶ εὐλογία
πνευματικὴ ὀνομάζεται, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο σήμερον δὲν γί-
νεται εἰς ὅλους τοὺς χριστιανούς, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν οἱ πλεῖστοι
τετράκις τοῦ ἔτους μεταλαμβάνουσιν, διὰ ταῦτα εἰς τύπον
αὐτῶν τῶν δώρων, τῆς θείας κοινωνίας, δίδεται μόνον τὸ
ἀντίδωρον, τὸ ὁποῖον κόπτεται ἀπὸ τὴν προσφοράν, ἐξ ἧς
ἐξεβλήθη ὁ ἄμνος, ὅστις ἐθυσιάσθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅθεν ἕκαστος χριστιανός, ὀφείλει μένων μέχρι τέλους
να δέχεται τοῦτο μὲ εὐλάβειαν ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως,
ἥτις εἶναι ἡγιασμένη καὶ καθημαγμένη, ὡς θυσιάσασα τὸ
Πανάγιον τοῦ Κυρίου σῶμα.

*Ἱεροτελεστικὸν τεῦχος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνό-
δου. Ἱερωνύμου Βογιατσῆ 1868.*

Μεγαλυνάρια δεσποτικῶν ἐορτῶν, καὶ κοινωνικὰ αὐτῶν.

Τῶν Χριστουγέννων

Μεγαλυνάριον

Τὴν Ἁγίαν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου,
προσκυνήσωμεν οἱ πιστοί, ἀναγεννηθέντες καὶ υἱοθετηθέντες,
Πατρὶ αὐτοῦ, τῷ θεῷ καὶ παντοκράτορι.

*Κοινωνικόν. Λύτρῳσιν ἀπέστειλε κύριος τῷ λαῷ
αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα*

Τῶν θεοφανείων.

Ἐκύκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βαπτι-
ζόμενον Λυτρωτὴν, καὶ τρόμφ τὸ μέγα, μυστήριον, ἀνύμνουν,
τῆς τούτου ἀπορρήτου συγκαταβάσεως.

*Κοινωνικόν. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος
πᾶσιν ἀνθρώποις Ἀλληλούϊα*

Τῆς Ὑπαπαντῆς

Σήμερον ὡς βρέφος προσφέρεται, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος,
ἐκ Παρθένου τῷ ἱερεῖ καὶ τοῦτον ἀγκάλαις, ἀποδέχεται ὁ πρέ-
σβυς, ἀπόλυσόν με κράζων, Σῶτερ, τὸν δούλον σου.

*Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.*

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ

Ἐπέστης Ἰησοῦ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς
Ἁγίοις σου Μαθηταῖς, καὶ τῷ Θωμᾷ ἐβόας: δεῦρο ψηλάφη-
σον με, καὶ κήρυξον τῷ κόσμῳ τὴν ἐκ τάφου μου ἔγερσιν.

Κοινωνικόν. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών. Ἀλληλούϊα.

Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως

Ἀόρατος κόσμος καὶ ὁρατὸς, ἅπας ἐφορτάζει καὶ οἱ ἄγγελοι σὺν βροτοῖς, σκιοῦντες ὑμνοῦσιν ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις, τὴν ἄνοδον σου, Σῶτερ, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοινωνικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Κύριος ἐν φω-
νῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούϊα.

Τῆς Πεντηκοστῆς

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριὰς σεπτὴ, Μονὰς τρισαγία, μία Φύσις, μία Ἀρχή, καὶ μία Θεότης, σὲ πάντες προσκυνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐδείᾳ. Ἀλληλούϊα

Τῆς Μεταμορφώσεως (Α΄)

Τὴν τῶν Ἀποστόλων καὶ μαθητῶν, ἀκρότητα Σῶτερ, συμ-
παρέλαβες ἐν θλασῶ, καὶ ἔμπροσθεν τούτων λαμπρῶς μετε-
μορφώθης, ἀκτίσι κατεργάξων αὐτοὺς δυνάμει.

Κοινωνικόν. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου,
Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλληλούϊα. (Α΄) Ἀρ-
γία καὶ ἰχθύος κατάλυσις ἥ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀθῆναι 24 Φεβρουαρίου 1920. Γεώργιος Α. Βου-
τέρης Ἱερεὺς καὶ Προσκυνητῆς Ἐφημέριος Ὁσίου Με-
λετίου.

Τοῖς Σεβαστοῖς ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀδελφοῖς, χαίρειν.

Ἀκολουθία Ἁγίου Ἱερομάγουρος Ἀντίπα Ἐπισκόπου Περγάμου. Ἐθρανίσθη αὐτὴν ἐκ τῶν Συνεχριστῶν τοῦ Νικοδήμου, καὶ τὴν διώρθωσα μετὰ πλείστης ἐπιμελείας, καὶ θερμοῦ ξήλου, πρὸς τὸν προδοτάτην καὶ ἄμισθον ἱατρὸν τῆς νόσου τῶν ὀδόντων.

Προσέθεσα δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὠφέλημα τοῖς εὐσεβέσι χριστιανοῖς, ἐξ ὁχῶς δὲ καὶ περὶ Ἀντιδώρου, πῶς πρέπει νὰ τὸ λαμβάνωσιν οἱ χριστιανοὶ μετὰ μεγάλην εὐλάβειαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως.

Ἐὰν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα πρὸ τοῦ Πάσχα, μετατίθεται διὰ τὴν τρίτην τῆς Διακαινησίτου, μετὰ ὁποίαν ἡμέραν τύχῃ ἡ εορτὴ τοῦ Ἁγίου οὕτω ἀπαιτεῖ ἡ τυπικὴ διάταξις.

Εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν αἱ ἐξῆς Ἀκολουθίαι.

- Ἀγίας Θεοκτίστης τῆς Λαοβίας «Νέος Παράδεισος»
» Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ «Νέον Λειμωνάριον»
» Ἀντίπα ἐπισκ. Περγάμου «Μ. Συνεχριστῆς»
» Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος «Νέον Ἐκλόγιον»
» Ὁσίας Παρασκευῆς «Νέον Λειμωνάριον»
» Θαλαλλέου «Ἰδιαίτερα Ἀκολουθία»
Ἁγίου Πολυκάρπου ἐπ. Σμύρνης «Ἐκ τῶν Πατερικῶν.»

Ἐργάφῃ ἡ παροῦσα Ἀκολουθία Ἰούλιον 1920

Ὁ Πνευματικὸς ἡμῶν Πατὴρ Γεώργιος Α. Βουτέρης
Ἱερὸς καὶ Προσκυνητὴς.